

Številka: 007-93/2017/2

Datum: 27.11.2017

Ministrstvo za finance
KABINET MINISTRA

Naslov e-pošte: gp.mf@gov.si

ZADEVA: Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu (EVA 2017-1611-0003) – MNENJE

ZVEZA: Vaš e-dopis št. 007-610/2017, z dne 13. 11. 2017

Spoštovani,

zahvaljujemo se vam za poslani predlog novele ZZavar-1. Na podlagi vašega zaprosila in 48. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-1) v nadaljevanju podajamo pripombe na predlog zakona. Pri tem smo upoštevali tudi določbe Direktive Solventnost II in Direktive 2016/97, ter sedanjega ZZavar-1. Uvodoma ugotavljamo, da vsebuje predlog številne resne pomanjkljivosti z vidika ustavno zahtevanega varstva osebnih podatkov. V nadaljevanju izpostavljamo najbolj bistvene pripombe Informacijskega pooblaščenca.

K 28. členu:

V zvezi z novi 4. točko drugega odstavka 268. člena osnovnega zakona ugotavljamo, da za novo zbirko podatkov:

- **ni določenega namena vodenja,**
- **ni določene njene vsebine in**
- **niso določeni viri teh podatkov ter roki hrambe,** na primer v sedmem, osmem in devetem odstavku 268. člena osnovnega zakona.

Zahteva po določenosti namena in osebnih podatkov, ki se obdelujejo izhaja iz 38. člena Ustave RS. Brez teh določb tudi ne moremo presoditi sorazmernosti predlagane nove 4. točke.

V zvezi z novi 7. točko sedmega odstavka 268. člena osnovnega zakona predlagamo, da se določi še možnost **neposrednega elektronskega dostopa** (ne povezovanja) do podatkov v CRP. Enak predlog velja za sedanji osmi odstavek zakona, vendar le za informatizirane uradne evidence, in če tako dopuščajo tehnične možnosti. Poleg tega je treba »**periodičnost**« (ki teoretično pomeni **možnost vsakodnevnega dostopanja do podatkov**) vsaj s splošno določbo omejiti, npr. na določene dogodke, ki terjajo preverjanje točnosti (sklenitev pogodbe, likvidacija, spor, izvršba, regres) in glede ažuriranja npr. dvakrat letno ipd.

K 32. členu

Glede prvega stavka novega tretjega odstavka 281. člena osnovnega zakona menimo, da sklicevanje na zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov ne daje odgovora na vprašanje, kateri identifikacijski podatki se lahko javno objavijo. Še posebej zato, ker je javna objava precejšen poseg v zasebnost posameznika, morajo biti **ti podatki v zakonu konkretno določeni**. Pri tem menimo, da objava več podatkov, kot sta osebno ime in funkcija, verjetno ni sorazmerna.

Glede prvega in drugega stavka novega tretjega odstavka **predlagamo naslednjo spremenjeno določbo**, ki je po našem mnenju bolj sorazmerna (ker zahteva presojo primernosti objave v vsakem primeru) in ki še vedno ni v nasprotju z 32. členom Direktive 2016/97:

*»Agencija za zavarovalni nadzor nemudoma na svojih javnih spletnih straneh objavi vse ukrepe nadzora, zoper katere ni bila pravočasno vložena pritožba, vključno z informacijami o vrsti in naravi kršitve ter identiteti oseb, (*gl. tudi prejšnjo pripombo) ki so zanjo odgovorne, ob upoštevanju zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, če Agencija za zavarovalni nadzor oceni:*

- da je objava identitete pravnih oseb oziroma identitete ali osebnih podatkov fizičnih oseb **sorazmerna**, pri čemer se o sorazmernosti objave takšnih podatkov presoja za vsak primer posebej, ali*
- da objava **ne ogroža stabilnosti finančnih trgov ali kazensko preiskavo v teku.***

Če ti pogoji niso izpolnjeni, se lahko odloči, da se objavo preloži, da se podatkov ne objavi ali da sankcije objavi anonimno na način, da posamezniki iz objavljenih podatkov niso določeni oziroma določljivi.«.

K 71. členu:

Glede novega drugega odstavka predlagamo, da se določi:

- da »informacije« **vključujejo tudi potrebne osebne podatke** (npr. z določbo »vključno z osebnimi podatki« za besedo »informacije«) in*
- **na katere posameznike (kategorije) se ti osebni podatki nanašajo.***

Razumemo pa, da se konkretnih osebnih podatkov ne da vnaprej določiti, ker gre za netipizirane zahtevke oziroma za netipizirano posredovanje podatkov glede na konkretne potrebe in razpoložljive podatke.

Predlagani dodatek iz prve alineje pride v poštev tudi v drugih delih zakona, sicer bo neenotna ureditev povzročala še večje težave v praksi.

K 84. členu:

Glede tretjega odstavka 524. člena predlagamo, da se v zadnji vrstici za besedo »soglasje« **doda:**

»na enak način« ali »na enako enostaven način« ali »tudi po elektronski pošti« ali »po elektronski pošti ali na drug način« ali kaj podobnega.

K 87. členu:

V prvem odstavku 528.d člena manjka določba o tem, **od koga** (od zavarovalca oz. potencialnega zavarovalca ali morda tudi od kakšnih drugih oseb) se pridobi informacije v zvezi z znanjem in izkušnjami.

V tretjem odstavku 528.d člena je **vprašljiva uporaba besede »zahteva«**, saj nakazuje na obveznost dajanja informacij. Iz petega odstavka istega člena namreč ne izhaja, da je posredovanje informacij obveznost posameznika.

Zaradi praktičnih potreb glede osmega odstavka 528.d člena predlagamo, da se evidenca iz druge vrstice **poimenuje**.

K 106. členu:

Glede drugega in tretjega odstavka 562. člena **ni jasno, katere osebne podatke vsebuje register**. Če gre morda za podatke iz petega in šestega odstavka, mora biti ta zveza jasno navedena, saj so registri v teh odstavkih poimenovani drugače kot v drugem in tretjem odstavku. Podobno velja, če so podatki urejeni kje drugje v zakonu.

Glede četrtga odstavka 562. člena se postavlja pomembno vprašanje, **ali je prav, da so celotni registri (z vsemi osebnimi podatki) javni**. Določbe ne moremo oceniti z vidika sorazmernosti, ker nam ni znana konkretna vsebina registrov. Brez jasnih določb o tem, katere osebne podatke vsebuje kateri od registrov, bo zakonitost njihovega vodenja vprašljiva oziroma ne bo skladna z 38. členom Ustave RS.

K 108. členu:

Glede prve alineje novega 563.a člena je **sporno, da se lahko prosto objavijo vnaprej nedoločeni podatki o kršitelju**. Navedeno je povsem nesprejemljivo z vidika 38. člena Ustave RS. Zato bi bilo treba najprej presoditi o resnični potrebi in nujnosti objave osebnih podatkov ter namenu takšne objave. Nadalje pa bi bilo treba podatke, ki se lahko objavijo izrecno določiti v tem členu, pri čemer je treba glede vrste in obsega podatkov upoštevati načelo sorazmernosti (gl. tudi pripombo k 32. členu) in jasno opredeliti, v katerih primerih se določeni osebni podatki objavijo in kdo o tem presoja ter kakšne so varovalke, ki jih ima na voljo posameznik. Poleg tega ni jasno, ali je ta objava v zvezi z novim 281. členom zakona (če je temu tako, mora biti določena zveza) in ali možnost oziroma obveznost objave izhaja iz katere od relevantnih direktiv s področja zavarovalništva.

K 109. členu:

Glede drugega odstavka 564. člena opozarjamo, da določanje namenov, osebnih podatkov in drugih pomembnih vidikov obdelave osebnih podatkov **s podzakonskim predpisom ni v skladu z 38. členom Ustave RS**.

K 119. členu:

Čeprav določba novega 571.a načeloma sploh ni neizogibno potrebna, predlagamo, da se zaradi sistemske spremembe zakonodajne ureditve tega področja, določba spremeni takole:

»Za zavarovalnega zastopnika, zavarovalnega posrednika, zavarovalno zastopniško družbo, zavarovalno posredniško družbo in zastopnika dopolnilnih zavarovanj glede varovanja osebnih

podatkov veljajo določila **Splošne uredbe (EU) o varstvu podatkov in** zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.«.

K 124. členu:

V obrazložitvi se zakon sklicuje na 9. člen Direktive 2016/97, ki pa je zelo splošen, zato na tej podlagi ni možno razbrati namena ali razlogov ter potrebnega obsega za zakonodajno urejanje izmenjave informacij.

V sedanjem 575. členu zakona so bolj natančno določeni primeri (nameni), ko pride do izmenjave informacij. Na podoben način bi bilo treba tudi z novim 574. členom natančneje določiti situacije, ko lahko pride do izmenjave informacij.

V prvem odstavku 574. člena je treba **določiti vsaj splošne kategorije informacij**, ki se izmenjujejo, torej informacije o čem se izmenjujejo.

V drugem odstavku 574. člena gre za izmenjavo posebnih podatkov. Zato je primeroma določen namen "zlasti", ki pomeni popolno odprtost opredelitve namenov obdelave, premalo za doseg primerne določnosti norme in ni skladen z zahtevami 38. člena Ustave RS. Zlasti pa je problematična možnost "sprotne" izmenjave, ker ni hkrati določen konkretni namen (potreba, razlog) te izmenjave (namen "izdaje dovoljenja" ne spada med sprotno izmenjavo, ker je določen posebej). Zato predlagamo, da se **določijo vsi konkretni in primerni nameni, tudi za sprotno izmenjavo**.

Tudi v tretjem odstavku 574. člena je treba **določiti vsaj splošne kategorije informacij**, ki se izmenjujejo, torej informacije o čem se izmenjujejo.

Glede petega odstavka 574. člena se, podobno kot zgoraj, postavlja **vprašanje konkretnega namena spreminjanja podatkov** (tj. razlogov ali primerov, ko je to potrebno...) ter vprašanje, kdo podatke vnaša.

Upoštevajoč vse izpostavljene najbolj bistvene pomanjkljivosti predlagamo, da zakon ustrezno dopolnite in ocenjujemo, da pred takšno dopolnitvijo zakon ni skladen s predpisi s področja varstva osebnih podatkov.

Hvala za sodelovanje in lep pozdrav,

Pripravil:

mag. Urban Brulc, univ. dipl. prav.
samostojni svetovalec IP

Mojca Prelesnik, univ. dipl. prav.,
informacijska pooblaščenka